

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

04 septembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către procurorul adjunct - interimar al procurorului-șef al Procuraturii UTA Găgăuzia, Bolgar Natalia și avocatul Frunză Adela în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 27 februarie 2019, în cauza penală în privința lui

Ibrișim Nicolai Xxxxx, născut la
xx.xx.xxxx, originar și locuitor Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 07.04.2016 - 14.06.2017;

Instanța de apel: 13.07.2017 - 27.02.2019;

Instanța de recurs: 26.06.2019 - 04.09.2019.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința judecătoreiei Comrat din 14 iunie 2017, Ibrișim Nicolai, învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, a fost achitat pe motiv că fapta acestuia nu conține elementele infracțiunii.

Ibrișim Nicolai a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 27, 145 alin. (2) lit. a) ; art. 190 alin. (2) lit. c); art. 190 alin. (2) lit. c) ; art. 290 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa:

- în baza art. 27, 145 alin. (2) lit. a) Cod penal - închisoare pe termen de 15 ani ;
- în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal - închisoare pe termen de 5 ani, cu privarea de dreptul de a exercita activitate de întreprinzător pe termen de 2 ani;
- în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal - închisoare pe termen de 5 ani, cu privarea de dreptul de a exercita activitate de întreprinzător pe termen de 2 ani;
- în baza art. 290 alin. (1) Cod penal - închisoare pe termen de 1 an.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i s-a stabilit lui Ibrișim Nicolai pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe termen de 19 (nouăsprezece) ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activitate de întreprinzător pe termen de 3 ani.

Acțiunile civile ale părților vătămate Galbur Maxim și Lanciu Constantin, au fost admise și de la Ibrîșim Nicolai, cu titlu de recuperare a prejudiciului cauzat a fost încasată în beneficiul lui Lanciu Constantin suma în mărime de 43 000 (patruzeci și trei mii) lei și în beneficiul lui Galbur Maxim suma în mărime de 70 000 (șaptezeci mii) lei.

Acțiunea civilă a părții vătămate Vasilioglo Natalia a fost admisă parțial și de la inculpat, în beneficiul acesteia a fost încasată suma de 44 973,40 (patruzeci și patru mii nouă sute șaptezeci și trei) lei 40 bani cu titlu de prejudiciul material și 200 000 (două sute mii) lei pentru recuperarea prejudiciului moral, în total în beneficiul lui Vasilioglo Natalia a fost încasată suma în mărime de 244 973,40 (două sute patruzeci și patru mii nouă sute șaptezeci și trei) lei 40 bani.

S-a încasat de la Ibrîșim Nicolai în contul statului cheltuielile judiciare pe cauza dată: 1 044 lei - cheltuieli suportate pentru efectuarea expertizei medico-legale (biologică); 751 lei - cheltuieli suportate pentru efectuarea expertizei medico-legale; 1 187 lei - cheltuieli suportate pentru efectuarea expertizei medico-legale psihiatrice.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că inculpatului Ibrîșim Nicolai i-a fost înaintată învinuirea pentru faptul că el locuind temporar, în perioada de la luna august anului 2012 până la aprilie anului 2013 în domiciliul amplasat în Xxxxx, ce aparține cet. Iancioгло Elena, înțelegând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, din interes material cu scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, și folosindu-se de accesul liber, pe ascuns a sustras, și pe urmă a dat în gaj cetățeanului Iachimov B. următoarele valori materiale: aparat foto digital de model „Canon EOS 1100 D” în valoare de 9 090 lei; brățara de aur proba 585 în valoare de 5 000 lei; lanț de aur proba 585 în valoare de 4 000 lei cu pandantivul în forma de icoană proba 585 în valoare de 1 500 lei; brățara de aur proba 585 în valoare de 2 000 lei; inel de aur proba 585 cu desen în forma de litera „A” în valoare de 1 500 lei, fapt prin care părții vătămate i-a fost cauzat prejudiciu material considerabil în suma de 23 090 lei.

Acțiunile lui Ibrîșim Nicolai au fost calificate de către organul de urmărire penală în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal - *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

De asemenea inculpatului Ibrîșim Nicolai i-a fost înaintată învinuirea în faptul că el intenționat din interes material, cu scopul sustragerii bunurilor ce aparțin cet. Lanciu Constantin, prin înșelăciune și abuz de încredere a săvârșit escrocherie, în următoarele circumstanțe.

Astfel, la data de 03 martie 2013, Lanciu Constantin, împreună cu prietenul Bulat E., au încărcat în automobilul ultimului 915 kg de brânză de oi, și au adus-o în mun. Comrat pentru realizarea ei ulterioară de Ibrîșim Nicolai.

Aproximativ la orele de prânz (ora fixă nu a fost stabilită de către organul de urmărire penală) Lanciu Constantin, a sunat la Ibrîșim Nicolai, la număr de telefon care

a fost lăsat de Anatolii (persoana neidentificată în cadrul urmăririi penale). Apropiindu-se, Ibrîșim Nicolai, fiind director al unei întreprinderi ÎI „IBRIȘIM N.”, care nu funcționează, acționând întru executarea intenției infracționale îndreptate spre însușirea bunurilor lui Lanciu Constantin, prin înșelăciune și abuz de încredere i-a dat 8 000 lei pentru 300 kg de brânză care au fost cumpărate anterior.

După ce Ibrîșim Nicolai, a procurat încă 915 kg de brânză cu condiția că fiecare 4 zile el se va achita cu Lanciu Constantin, transmițând suma de 10 000 lei, totodată creând vizibilitatea legalității a acțiunilor sale, cu mâna proprie a scris contract din numele întreprinderii ÎI „IBRIȘIM N.”, care nu funcționează și al cărei director el este, în care a indicat că întreprinderea susmenționată i-a pentru realizare 915 kg (nouă sute cincisprezece) kg de brânză de oi, în valoare de 47 lei pentru un kilogram, în suma totală de 43 000 lei (patruzeci și trei mii) lei pentru realizarea ei ulterioară și restituirea mijloacelor bănești pentru marfa acordată până la data de 20.05.2013.

Totodată, după expirarea termenelor indicate în contract, Ibrîșim Nicolai, nu a achitat suma datoriei prevăzută în contract în mărime de 43 000 lei, și s-a ascuns de la locul său permanent de trai, fapt prin care i-a cauzat părții vătămate Lanciu Constantin, prejudiciu material considerabil.

Acțiunile lui Ibrîșim Nicolai au fost calificate de către organul de urmărire penală în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal - *escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

De asemenea, inculpatul Ibrîșim Nicolai se învinuiește în faptul că urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor lui Galbur Maxim prin înșelăciune și abuz de încredere, în perioada de timp septembrie 2015 - martie 2016 nu departe de magazinul „UNIC”, situat pe bd. Ștefan cel Mare, mun. Chișinău, precum și prin intermediul rutierilor cu cursul Chișinău-Comrat, sub pretextul procurării a 40 de porci și a-i crește, a însușit 70 000 lei, neavând intenția de a executa obligația asumată, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil.

Acțiunile lui Ibrîșim Nicolai au fost calificate de către organul de urmărire penală în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal - *escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

De asemenea a fost stabilit faptul că Ibrîșim Nicolai, la data de 06 iunie 2016, aproximativ la orele 13.30 a venit cu automobilul taxi din mun. Chișinău la casa nr. xxx pe str. Xxxxx, mun. Xxxxx în centrul orașului, unde s-a întâlnit cu Vasilioglo Vitalie cu care se afla în relații ostile și cu care a discutat prin telefon cu câteva ore înainte și s-au înțeles de a se întâlni.

Ulterior, Ibrîșim Nicolai, pe parcursul convorbirii cu Vasilioglo Vitalie, înțelegând caracterul infracțional al acțiunilor sale și acționând premeditat cu scopul

omorului cet. Vasilioglo Vitalie, din răzbunare, a scos din pachetul care se afla pe banca din spate a automobilului-taxi, arma de vânătoare de model „KC-54” de calibru 12 modificată artizanal prin tăierea țevii și a tras două focuri în cet. Vasilioglo Vitalie, efectuând o împușcătură în regiunea abdomenului pătimitului, a două împușcătură în regiunea capului. După ce Ibrîșim Nicolai, cu scopul finisării intenției sale infracționale îndreptată spre omorul cet. Vasilioglo Vitalie, a reîncărcat arma, însă nu a reușit să facă împușcături deoarece victima a început să cheme ajutor, apropiindu-se de automobilele care se deplasau pe drum.

În rezultatul acțiunilor ilicite ale lui Ibrîșim Nicolai, la cet. Vasilioglo Vitalie, au fost depistate următoarele leziuni corporale: plagă penetrantă pe hemitoracele drept cu lezare și pierdere a țesuturilor moi, coastei X, mușchilor intercostali, diafragmei, ficatului, vezicii biliare, rinichiului drept intestinului, contuzia pulmonului-unilateral dreaptă, hemoragie intra-abdominală circa 2 500 ml, plaga scalpată a țesuturilor pericraniene parietal-posterior stângă, hemoragii subarahnoidice și cerebrală în focar, care au fost produse prin împușcare din armă de foc cu alice și conform criteriul pericolului pentru viață în comun se califică ca vătămări corporale grave, periculoase pentru viață.

Acțiunile lui Ibrîșim Nicolai au fost calificate de către organul de urmărire penală în baza art. 27, 145 alin. (2) lit. a) Cod penal - *tentativă de omor intenționat cu premeditare*.

De asemenea a fost stabilit că Ibrîșim Nicolai într-o perioadă, care nu a fost stabilită de organul de urmărire penală, ilegal a fabricat armă de foc atipică - armă de vânătoare cu țeava retezată, lisă de model „ИЖ -54”, cu numărul „XX xxx”, calibru 12, modificată artizanal prin tăierea țevii. După ce într-o perioadă nestabilită de către organul de urmărire penală, ilegal a păstrat această armă și a purtat-o până la data de 06 iunie 2016, aproximativ la orele 14.00, când a folosit arma cu țeava retezată, a tras două focuri din această armă în cet. Vasilioglo Vitalie în mun. Xxxxx, str. Xxxxx, xxx. Această armă de vânătoare cu țeava retezată de model „ИЖ -54”, cu numărul „XX xxx”, a fost depistată de colaboratorii de poliție la data de 06 iunie 2016 în perioada timpului 15.05 până la 15.20 la efectuarea examinării la fața locului - sector de localitatea situată în apropierea domiciliului nr. xxx pe str. Xxxxx în mun. Xxxxx, unde Ibrîșim Nicolai, a aruncat-o când se ascundea de la fața locului.

Acțiunile lui Ibrîșim Nicolai au fost calificate de către organul de urmărire penală în baza art. 290 alin. (1) Cod penal - *purtarea, păstrarea, fabricarea armelor de foc*.

3. Nefiind de acord cu sentința, apeluri au declarat:

3.1. procurorul, care a solicitat casarea acesteia în partea achitării inculpatului de pe art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte prin care Ibrîșim Nicolai să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe termen de 3 ani,

în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate, a-i fi stabilită lui Ibrișim Nicolai pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe termen de 20 (douăzeci) ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activitate de întreprinzător pe termen de 3 ani.

Acțiunile civile depuse de către părțile vătămate a fi admise total.

A încasa din contul inculpatului cheltuielile judiciare suportate la efectuarea expertizelor medico-legale.

În motivarea apelului, procurorul a invocat că declarațiile părții vătămate Iancioglo Elena au fost confirmate parțial de către martorul Iachimov S., care fiind audiat a confirmat faptul că inculpatul i-a dat în gaj bunurile materiale despre sustragerea cărora a declarat partea vătămată.

Astfel, ansamblul de probe permite de a afirma că vinovăția inculpatului este dovedită în întregime, deoarece probele prezentate de către acuzare sunt consecutive, nu conțin careva contradicții și se completează reciproc.

Analizându-le, nu este greu de a se convinge că în acțiunile inculpatului este componenta infracțiunii prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, iar nerecunoașterea vinovăției de către inculpat poate să spună doar despre eschivarea de la pedeapsa justă și severă pentru infracțiunea săvârșită.

3.2. avocatul Cîlcic Victor în numele inculpatului, care a solicitat casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit căreia Ibrișim Nicolai să fie achitat de sub învinuirile înaintate în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, pe motiv că în acțiunile acestuia lipsesc componentele infracțiunilor respective.

Acțiunile civile ale părților vătămate Galbur Maxim și Lanciu Constantin, a fi lăsate fără examinare.

A fi recalificate acțiunile inculpatului din art. 27, 145 alin. (2) lit. a) Cod penal în baza art. 156 Cod penal, cu stabilirea pedepsei non privative de libertate.

Asupra acțiunii civile a părții vătămate Vasilioglo Natalia, în mărime de 544 973,4 lei, instanța să nu emită hotărâre.

În baza art. 290 alin. (1) Cod penal, inculpatului a-i fi stabilită pedeapsă non privativă de libertate.

În motivarea cererii de apel avocatul a indicat că sentința în partea ce ține de achitarea inculpatului pe epizodul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, nu este atacată de către partea apărării, considerând-o ilegală și pasibilă casării doar în partea condamnării lui Ibrișim Nicolai, din următoarele considerente.

Conform materialelor dosarului, la 17.03.2017 și 12.06.2017 procurorul a emis ordonanțe privind modificarea acuzării în privința inculpatului, cu care acesta și

apărătorul său au luat cunoștință în cadrul ședințelor de judecată din 22.03.2017 și 14.06.2017. Ordonanțele indicate sunt ilegale și urmează a fi recunoscute ca nule, întrucât au fost emise cu încălcarea prevederilor și cerințelor art. 325, 326 Cod de procedură penală, deoarece aceasta nu este altă învinuire.

Partea acuzării nu a dovedit în acțiunile inculpatului atât latura obiectivă cât și cea subiectivă a infracțiunii de escrocherie, demonstrând doar faptul dării și luării spre realizare a bunurilor, fapt ce se referă la raporturi de drept civil, or primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi calificată ca escrocherie doar în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpânire asupra acestor bunuri, urmărea scopul sustragerii lor și nu avea intenția să-și execute angajamentul asumat.

Cu referire la învinuirea înaintată inculpatului în baza art. 27, 145 alin. (2) lit. a) Cod penal, apelantul a menționat că instanța de judecată în sentință a denaturat declarațiile inculpatului pe episodul dat expuse în procesul-verbal al ședinței de judecată.

Declarațiile taximetristului Toporaș Roman care au fost date la etapa anchetei preliminare și în instanța de judecată nu corespund concluziei expusă în sentință.

Apelantul a considerat greșită concluzia instanței despre motivele reîncărcării armei, existența probelor la cauză, care confirmă intenția inculpatului pentru săvârșirea omorului intenționat și existența circumstanțelor care au împiedicat ca infracțiunea dată să aibă efect. Totodată, concluzia instanței privind dovedirea faptului absenței stării de afect, de asemenea se consideră una nefondată.

Avocatul a mai considerat că lipsa intenției dovedite directe a inculpatului spre omorul persoanei, exclude calificarea faptelor săvârșite ca tentativă de omor.

Atât în cadrul anchetei preliminare, cât și în cadrul examinării cauzei pe fond în instanța de judecată, învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin. (2) lit. a) Cod penal, nu și-a găsit confirmarea din motiv că în acțiunile inculpatului lipsește componența infracțiunii.

Astfel, apelantul a considerat că în cadrul efectuării procedurii judiciare la episodul dat a fost constatat faptul existenței acțiunilor intenționate din partea victimei care l-au dus pe inculpatul în stare de afect, iar ca urmare, acțiunile lui Ibrîșim Nicolai urmează a fi calificate în baza art. 156 Cod penal.

În același sens, acțiunea părții vătămate Vasilioglo N., în mărime de 544 973,4 lei, nu a fost recunoscută de către apărare și s-a considerat că aceasta în cadrul cauzei penale, în conformitate cu prevederile art. 387 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, nu poate fi examinată, iar instanța în această parte nu trebuie să emită hotărâre.

Luând în considerație cele expuse, apelantul a considerat că organul de urmărire penală și acuzarea de stat nu au administrat careva probe concludente și suficiente, circumstanțe de fapt și de drept, ce ar confirma vinovăția lui Ibrîșim Nicolai în săvârșirea infracțiunilor care i se incriminează, iar instanța de judecată la rândul său, a

dat în sentință o apreciere eronată, unilaterală a probelor prezentate.

3.3. *avocatul Izvecov I. în numele părții vătămate Iancioglo Elena*, care a solicitat casarea sentinței parțial, doar în partea achitării inculpatului în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, cu emiterea unei hotărâri noi privind recunoașterea acestuia vinovat și condamnarea în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse conform cerinței procurorului.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Iancioglo Elena, a fi admisă în întregime.

În argumentarea cerințelor, apelantul a menționat că ansamblul de probe anexate la materialele cauzei, permite de a afirma că vinovăția lui Ibrîșim Nicolai este dovedită în întregime, deoarece probele prezentate de către acuzare sunt consecutive, nu conțin careva contradicții și se completează reciproc.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 27 februarie 2019, s-a respins ca depus peste termen apelul avocatului Izvecov I. declarat în numele părții vătămate Iancioglo Elena.

S-a respins ca nefondat apelul procurorului.

S-a admis apelul avocatului Cîlicic Victor declarat în numele inculpatului, s-a casat sentința instanței de fond și s-a emis o hotărâre nouă, potrivit căreia:

Ibrîșim Nicolai, învinuit în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d), art. 190 alin. (2) lit. c), art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, a fost achitat din motiv că faptele acestuia nu conțin elementele infracțiunilor.

Ibrîșim Nicolai, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 27, 145 alin. (2) lit. a), art. 290 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa:

în baza art. 27, 145 alin. (2) lit. a) Cod penal - închisoare pe termen de 15 (cincisprezece) ani cu executare în penitenciar de tip închis;

în baza art. 290 alin. (1) Cod penal - închisoare pe termen de 1 (un) an, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul integral al pedepselor aplicate, i s-a stabilit lui Ibrîșim Nicolai pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe termen de 16 (șaisprezece) ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis.

Acțiunile civile ale părților vătămate Galbur Maxim, Lanciu Constantin și Iancioglo Elena, au fost lăsate fără examinare.

A fost admisă parțial acțiunea civilă a părții vătămate Vasilioglo Natalia și s-a încasat de la inculpat în beneficiul acesteia suma de 44 973,40 (patruzeci și patru mii nouă sute șaptezeci și trei) lei 40 bani, cu titlu de prejudiciu material și 200 000 (două sute mii) lei, cu titlu de prejudiciu moral.

În rest, cerințele Nataliei Vasilioglo privind încasarea prejudiciului moral, au fost respinse ca neîntemeiate.

Cheltuielile de judecată: 1 044 lei - cheltuieli suportate pentru efectuarea expertizei medico-legale (biologice); 751 lei - cheltuieli suportate pentru efectuarea expertizei medico-legale; 1 187 lei - cheltuieli suportate pentru efectuarea expertizei medico-legale psihiatrice - au fost trecute în contul statului.

4.1. Cu referire la apelul declarat de către avocatul Izvecov L. în numele părții vătămate Ianciglo Elena, Colegiul a considerat că este pasibilă respingerii ca fiind depusă peste termen, din următoarele temeuri de drept.

După cum rezultă din materialele dosarului, precum și a fost stabilit la ședința instanței de apel, sentința emisă a fost pronunțată de judecătoria Comrat la 14 iunie 2017.

Ținând cont de faptul că curgerea termenului de atac se începe de la data pronunțării sentinței, ultima zi pentru depunerea apelului a fost data de 29 iunie 2017. Însă, cererea de apel a avocatului a fost depusă doar la 12 iulie 2017, adică cu omiterea termenului pentru depunerea cererii de apel împotriva hotărârii primei instanțe.

În afară de acest fapt, Colegiul a menționat că avocatul a luat cunoștință despre data pronunțării sentinței din 14 iunie 2017, fapt care se confirmă prin recipisa anexată la materialele cauzei. Astfel, Colegiul a considerat că avocatul a avut posibilitate oportun și în termen stabilit să depună cererea de apel, până la 29 iunie 2017, inclusiv.

Ținând cont de circumstanțele expuse, Colegiul a constatat că apelantul, depunând cererea la 12 iulie 2017, a omis termenul de declarare stabilit în art. 402 alin. (1) Cod de procedură penală. De asemenea, apelantul nu a prezentat nici o probă care ar justifica omiterea termenului de depunere a cererii de apel și nu a solicitat repunerea în termenul de declarare.

În altă ordine de idei, analizând probele cauzei, Colegiul a ajuns la concluzia că prima instanță a dat o apreciere corectă acestora și întemeiat a ajuns la concluzia cu privire la vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 27, 145 alin. (2) lit. a) și art. 290 alin. (1) Cod penal.

De asemenea, Colegiul este de acord cu concluzia primei instanțe cu privire la faptul, că pe rezultatele examinării cauzei penale, nu au fost stabilite probe suficiente și convingătoare, care să certifice în mod obiectiv despre vinovăția inculpatului în învinuirea înaintată pe art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, și din acest motiv ultimul urmează să fie achitat, deoarece fapta inculpatului nu conține elementele infracțiunii.

Totodată, Colegiul a ajuns la concluzia, că prima instanță a dat o apreciere eronată probelor administrate și prezentate de către părți și eronat a ajuns la concluzia cu privire la vinovăția lui Ibrîșim Nicolai de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) și art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, în legătură cu care fapt acesta urmează a fi achitat, deoarece fapta sa nu conține elementele infracțiunii.

Colegiul a constatat că părțile nu au atacat sentința în partea recunoașterii lui Ibrîșim Nicolai vinovat de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 290 alin. (1) Cod

penal, însă solicită aplicarea în privința ultimului a Legii RM nr. 210 din 29 iunie 2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

Însă Colegiul, studiind materialele dosarului a ajuns la concluzia privind neaplicarea Legii cu privire la amnistie în privința inculpatului, deoarece acesta nu a manifestat căință activă în contextul art. 57 Cod penal.

Supunând aprecierii probele prezentate de partea acuzării, instanța de apel a constatat că de către procuror nu au fost prezentate probe care ar certifica faptul că inculpatul a comis infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal. Această concluzie a instanței a fost făcută în baza probelor cercetate în ședințele de judecată, și anume declarațiilor părții vătămate Iancioglo Elena, martorului Iachimov Boris, inculpatului, precum și în baza altor materiale cercetate, potrivit cărora fiica părții vătămate, Iancioglo Irina, avea acces la bijuterii și la aparatul foto și putea să le transmită inculpatului.

De asemenea, analizând declarațiile inculpatului cu privire la faptul că el nu a sustras bijuteriile, acestea fiind transmise de către Iancioglo Irina și că ea era la curent cu faptul că el le-a gajat, instanța a ajuns la concluzia că partea acuzării nu a combătut declarațiile inculpatului în această parte, or această circumstanță se confirmă și prin declarațiile martorului Iachimov Boris.

Totodată, Colegiul a menționat că partea acuzării nu a prezentat valoarea exactă a bunului, deoarece prețurile bijuteriilor de aur asemănătoare sunt luate din Internet, adică s-a aplicat evident metodică eronată de evaluare a bunului, prin ce, s-au încălcat cerințele art. 96 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală.

În acest context Colegiul a indicat că probele prezentate de partea acuzării în această parte a învinuirii absolut nu confirmă vinovăția inculpatului, iar în cadrul judecării cauzei nu au fost dobândite probe suficiente și convingătoare ale vinovăției lui Ibrîșim Nicolai de comiterea infracțiunii mai sus indicate, în legătură cu acest fapt, pe învinuirea respectivă, inculpatul a fost achitat în conformitate cu art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală.

Totodată, studiind și cercetând materialele dosarului, Colegiul a ajuns și la concluzia că prima instanță eronat a constatat vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) și art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, și în legătură cu aceasta ultimul a fost achitat deoarece faptele sale nu conțin elementele infracțiunilor.

Astfel Colegiul a constatat că lui Ibrîșim Nicolai i-a fost înaintată învinuirea pentru faptul că, el intenționat din interes material, cu scopul sustragerii bunurilor ce aparțin cet. Lanciu Constantin, prin înșelăciune și abuz de încredere a săvârșit escrocheria, în următoarele circumstanțe.

Astfel, la data de 03 martie 2013 Lanciu Constantin, împreună cu prietenul Bulat

E., au încărcat în automobilul ultimului 915 kg de brânză de oi și au adus-o în mun. Comrat pentru realizarea ei ulterioară de Ibrîșim Nicolai.

Aproximativ la orele de prânz (ora fixă nu a fost stabilită de către organul de urmărire penală) Lanciu Constantin, a sunat la Ibrîșim Nicolai la număr de telefon care a fost lăsat de Anatolii (persoana neidentificată în cadrul urmăririi penale). Apropiindu-se, Ibrîșim Nicolai, fiind director al unei întreprinderi ÎI „IBRIȘIM N.”, care nu funcționează, acționând întru executarea intenției infracționale îndreptate spre însușirea bunurilor lui Lanciu Constantin, prin înșelăciune și abuz de încredere i-a dat 8 000 lei pentru 300 kg de brânză care au fost cumpărate anterior.

După ce Ibrîșim Nicolai a procurat încă 915 kg de brânză cu condiția că fiecare 4 zile el se va achita cu Lanciu Constantin, transmițându-i suma de 10 000 lei, totodată creând vizibilitatea legalității a acțiunilor sale, cu mâna proprie a scris contract din numele întreprinderii ÎI „IBRIȘIM N.”, care nu funcționează și al cărei director el este, în care a indicat că întreprinderea susmenționată ia pentru realizare 915 kg (nouă sute cincisprezece) kg de brânză de oi, în valoare de 47 lei pentru un kilogram, în suma totală de 43 000 lei (patruzeci și trei mii) lei pentru realizarea ei ulterioară și restituirea mijloacelor bănești pentru marfa acordată până la data de 20.05.2013.

Totodată, după expirarea termenelor indicate în contract, Ibrîșim Nicolai, nu a achitat suma datoriei prevăzută în contract în mărime de 43 000 lei, și s-a ascuns de la locul său permanent de trai, fapt prin care i-a cauzat părții vătămate Lanciu Constantin, prejudiciu material considerabil.

Acțiunile lui Ibrîșim Nicolai au fost calificate de către organul de urmărire penală în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal - escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Tot el, Ibrîșim Nicolai se învinuiește de faptul, că urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor lui Galbur Maxim prin înșelăciune și abuz de încredere, în perioada de timp septembrie 2015 - martie 2016 nu departe de magazinul „UNIC”, situat pe bd. Ștefan cel Mare, mun. Chișinău, precum și prin intermediul rutierelor cu cursul Chișinău-Comrat, a primit ilicit de la acesta 70 000 lei sub pretextul procurării a 40 (patruzeci) de porci și de-ai creste, neavând intenția de a executa obligația asumată, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil.

Acțiunile lui Ibrîșim Nicolai au fost calificate de către organul de urmărire penală în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal - escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Apreciind toate probele prezentate în cauză, Colegiul a considerat că în acțiunile inculpatului lipsesc atât latura obiectivă cât și cea subiectivă a infracțiunii indicate.

Colegiul a menționat că semn al infracțiunii de escrocherie este transmiterea

bunurilor celui vinovat, înfăptuită sub influența înșelăciunii sau abuzului de încredere din partea ultimului. Primirea bunurilor cu condiția executării a careva obligații se califică ca escrocherie în cazul în care vinovatul în momentul însușirii acestor bunuri, urmărea scopul sustragerii acestora și nu avea de gând să-și execute obligația asumată.

Supunând aprecierii probele anexate la cauza penală, Colegiul a considerat că de către partea acuzării nu este confirmată metoda înșelăciunii sau abuzului de încredere și consecințele - cauzarea prejudiciului patrimonial proprietarului sau a unui alt posesor al bunului. Dimpotrivă, ansamblul probelor în cauză, nemijlocit indică asupra existenței între părțile contractuale a raporturilor juridice civile și posibil, litigiului juridic civil, ordinea soluționării în fond a căruia este determinată de normele CPC RM.

De asemenea, de către partea acuzării nu au fost prezentate probe existenței în acțiunile lui Ibrișim Nicolai și a laturii subiective a infracțiunii prevăzută de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, și anume existența la Ibrișim Nicolai a intenției și scopului material.

Colegiul a considerat declarațiile făcute de către inculpat cu privire la faptul că nu avea intenția de a primi ilegal bunul prin fraudă, ca fiind veridice, deoarece acestea coroborează cu materialele dosarului penal, precum și cu declarațiile părții vătămate Lanciu Constantin, care a explicat, că *împreună cu inculpatul au cântărit brânza, au vândut-o, însă inculpatul a spus că nu are toți banii, el i-a dat 5-7 mii lei, pe suma rămasă a datoriei de 43 sau 44 mii lei, el i-a scris recipisă de creanță.*

Astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia, că partea acuzării nu a prezentat probe suficiente care ar certifica despre existența la Ibrișim Nicolai a intenției îndreptate spre primirea ilegală prin fraudă a bunului, reflectat în rechizitoriu, de asemenea că inculpatul chipurile avea scopuri materiale pentru însușirea în favoarea sa a acestui bun.

Așadar, din declarațiile părții vătămate Galbur Maxim și ale martorilor Galbur Grigorii și Pascari Oleg rezultă că partea vătămată și inculpatul practicau o activitate comună de antreprenariat, Colegiul considerând că acest fapt se confirmă și prin recipisa lui Ibrișim Nicolai, potrivit căreia el a luat de la Galbur Maxim și Pascari Oleg 14 000 lei pentru procurarea a patruzeci de porci și 75 000 lei, și în total 100 000 lei pe care se obligă să le restituie până la 21.04.2016.

Prin urmare, Colegiul a ajuns la concluzia că transmiterea de către Galbur Maxim a mijloacelor financiare inculpatului în baza recipisei, se referă la raporturile juridice civile și nu poate fi calificată drept escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune.

Cu referire la învinuirea înaintată inculpatului în baza art. 27, 145 alin. (2) lit. a) Cod penal, Colegiul a consemnat că prima instanță a dat o apreciere corectă probelor administrate și prezentate de către părți și întemeiat a ajuns la concluzia cu privire la vinovăția ultimului de comiterea infracțiunii respective.

Această concluzie a instanței de apel a fost făcută în baza probelor cercetate în ședințele de judecată, și anume declarațiilor martorului Toporaș Roman, cărora li s-a dat citire, și în baza materialelor dosarului penal.

Discutând existența în acțiunile inculpatului a elementelor faptei incriminate, Colegiul a considerat că acestea și-au găsit confirmarea prin ansamblul de probe administrate în cauză.

Argumentele părții apărării cu privire la faptul că acțiunile lui Ibrîșim Nicolai urmează a fi calificate în baza art. 156 Cod penal, deoarece inculpatul a acționat în stare de afect, Colegiul le-a considerat ca fiind neîntemeiate, or circumstanțele indicate de către partea apărării nu coraborează cu materialele dosarului și se combat prin probele prezentate de către partea acuzării.

Declarațiile inculpatului instanța de apel le-a considerat o formă aleasă de a se apăra, acestea fiind combătute prin declarațiile martorului Toporaș Roman, precum și prin probele în scris anexate la materialele cauzei, care sunt consecutive și corespund evenimentelor ce au avut loc la 06 iunie 2016 aproximativ la ora 13.13 min.

Astfel, reieșind din probele cauzei, instanța a reținut că se confirmă intenția premeditată a inculpatului cu privire la aplicarea în privința lui Vasilioglo Vitalie a armei de foc și acțiunile acestuia evident că nu poartă un caracter de afect survenit spontan.

Argumentul părții apărării cu privire la faptul că la Ibrîșim Nicolai lipsea intenția de a cauza decesul părții vătămate, Colegiul l-a considerat neîntemeiat, deoarece după cum rezultă din declarațiile inculpatului, el personal i-a propus lui Vasilioglo Vitalie să se întâlnească și totodată a luat cu el la întâlnire arma de foc și cartușele procurate la aceasta. Apoi a efectuat o împușcătură în partea corpului unde sunt amplasate organele vitale, de asemenea a efectuat de îndată și ce-a de a doua împușcătură.

De asemenea, argumentul părții apărării cu privire la faptul că în cadrul procesului penal pe acest epizod a fost stabilit faptul acțiunilor intenționate ale părții vătămate care au adus inculpatul în stare de afect, Colegiul l-a considerat ca fiind nefondat, deoarece acestea se combat prin declarațiile lui Toporaș Roman, care a fost martor ocular nemijlocit. Existența intenției la inculpat de a-l omorî pe pătimit, se demonstrează și prin faptul că după prima împușcătură efectuată pătimitului Vasilioglo Vitalie, Ibrîșim Nicolai a început să alerge după acesta, care fugea și a efectuat în el cea de-a doua împușcătură, după care a reîncărcat arma.

Cercetând probele prezentate de către învinuire, în coroborare cu conținutul declarațiilor pătimitului, martorilor, inculpatului, Colegiul nu a găsit temeiuri legale de a pune aceste probe sub îndoială, dat fiind faptul că ele corespund întocmai materialelor dosarului în urma admisibilității lor, iar conținutul fiecăreia din aceste probe dă dovadă că în privința pătimitului s-a comis anume acea infracțiune care i-a fost imputată inculpatului și s-a constatat cu certitudine complicitatea lui în săvârșirea acestei

infracțiuni, iar prezența unei obiecții care nu este nicicum confirmată de către inculpat și apărarea acestuia nu a fost combătută prin careva date factologice.

5. Împotriva deciziei instanței de apel, au declarat recursuri ordinare:

5.1. *procurorul*, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia parțial, în partea achitării lui Ibrîșim Nicolai în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c); 190 alin. (2) lit. c) și 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, cu pronunțarea în această parte a unei hotărâri noi potrivit căreia Ibrîșim Nicolai să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. c); 190 alin. (2) lit. c) și 186 alin. (2) lit. d) Cod penal cu stabilirea pedepsei în limitele sancțiunilor articolelor date.

A încasa de la inculpat în contul statului cheltuielile judiciare pe cauza dată: 1 044 lei - cheltuieli suportate pentru efectuarea expertizei medico-legale (biologică); 751 lei - cheltuieli suportate pentru efectuarea expertizei medico-legale; 1 187 lei - cheltuieli suportate pentru efectuarea expertizei medico-legale psihiatrice, iar în total 2 982 lei.

În motivarea recursului, procurorul enumerând probele cauzei, indică că concluziile instanței de apel cu privire la faptul că de către acuzare nu au fost prezentate dovezi care atestă faptul că inculpatul a săvârșit infracțiunile de furt și escrocherie, sunt ilegale și sunt făcute fără o apreciere corespunzătoare a probelor, care au fost cercetate de către instanță în cadrul cercetării judecătorești.

Totodată procurorul consideră că instanța de apel eronat a trecut cheltuielile judiciare în contul statului, deoarece acestea au fost suportate pentru expertizele judiciare care au fost efectuate pe epizodul privind tentativa de omor intenționat a victimei Vasilioglo Vitalie, pe care inculpatul a fost recunoscut vinovat.

5.2. *avocatul Frunză Adela în numele inculpatului*, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 11) Cod de procedură penală și fără a formula propuneri privind hotărârea solicitată, cere casarea parțială a deciziei instanței de apel.

În motivarea recursului indică următoarele argumente:

- cu referire la infracțiunea prevăzută de art. 290 alin. (1) Cod penal comisă de către inculpat, instanța de apel urma să aplice Legea nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia deoarece ultimul s-a căit sincer pentru cele comise;

- inculpatului nu i s-a explicat de care drepturi ar putea dispune în cazul în care cauza sa va fi examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, nici de către partea apărării nici de către instanța de judecată, prin ce i-au fost grav încălcate drepturile;

- inculpatul nu a dispus de o asistență garantată de stat din partea avocatului desemnat din oficiu, fapt ce l-a împiedicat să cunoască drepturile sale prevăzute de legea procesual penală, în legătură cu ce instanța urma să-i reducă din pedeapsa stabilită;

- instanța de apel eronat a ajuns la concluzia de a-l condamna pe Ibrîșim Nicolai în baza art. 27, 145 alin. (2) lit. a) Cod penal, deoarece în acțiunile acestuia se întrevăd elementele infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, or inculpatul nu s-a pregătit din timp pentru comiterea infracțiunii incriminate;

- instanța de apel incorect a aplicat în privința inculpatului prevederile art. 84 Cod penal, deoarece infracțiunea prevăzută de art. 290 alin. (1) Cod penal cade sub incidența amnistiei, prin urmare pedeapsa definitivă de 16 ani aplicată lui Ibrîșim Nicolai este prea aspră;

- stabilind pedeapsa inculpatului, instanța de apel urma a ține cont de circumstanțele excepționale prezente pe cauză și prin aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, să-i aplice o pedeapsă mai blândă decât cea prevăzută de lege.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinară în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului.*

6.1. *Cu referire la recursul declarat de către procuror, Colegiul reține că potrivit textului acestuia se invocă ca temei de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, însă verificând actele cauzei, raportat la alegațiile procurorului, instanța de recurs consemnează că cele invocate de recurent nu și-au găsit confirmarea, iar soluția adoptată pe marginea acestei spețe de către instanța de apel, este legală, întemeiată și urmează a fi menținută integral.*

Lecturând recursul declarat de către procuror, Colegiul constată că acesta este insuficient de motivat, or textul recursului trebuie să conțină argumentarea ilegalității hotărârii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală (unul sau mai multe din acestea) și cu invocarea problemei de drept ce persistă în cauză, indicând care este eroarea comisă de instanță, pe când în speță recursul conține doar enumerarea probelor care în viziunea acuzării dovedește vina inculpatului.

Mai mult, cerința procurorului privind recunoașterea vinovăției și condamnarea inculpatului pentru infracțiunile pe care instanța de apel l-a achitat, este alogică în situația în care instanța nu poate adopta o hotărâre de condamnare după una de achitare, fără audierea inculpatului și martorilor, pe când instanța de recurs examinează recursurile declarate împotriva hotărârilor instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu în baza materialelor din dosar.

Cu toate acestea, în urma cercetării materialelor cauzei, Colegiul penal constată că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la respingerea apelului declarat de procuror ca nefondat, dar cu admiterea celui declarat de către avocatul inculpatului, casarea sentinței atacate parțial cu pronunțarea unei hotărâri noi.

Conform cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corecte au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

Colegiul reține că instanța de apel judecând cauza și verificând probele cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă cu privire la nevinovăția lui Ibrișim Nicolai în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d), 190 alin. (2) lit. c) și 190 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Astfel, din conținutul hotărârii instanței de apel, rezultă că aceasta corect a constatat că în acțiunile inculpatului nu se conțin elementele infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d), 190 alin. (2) lit. c) și 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de către procuror, solicitarea acestuia privind casarea hotărârii instanței de apel, neavând suport probatoriu.

Generalizând cele expuse, Colegiul conchide în mod convingător, că partea acuzării în susținerea învinuirii pe art. 186 alin. (2) lit. d), 190 alin. (2) lit. c) și 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, nu a îndeplinit cerințele privitor la prezentarea probelor, ce ar servi temei pentru condamnarea lui Ibrișim Nicolai, de altfel și recursul declarat fiind unul formal cu invocarea probelor ce aparent indică la vinovăția ultimului.

În aceeași ordine de idei, Colegiul menționează că aprecierea probelor ține de examinarea cauzei în fapt și în drept fie în instanța de fond sau în instanța de apel, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare

a unei hotărâri de condamnare sau de achitare, temeiul invocat neîncadrându-se în cele prevăzute de alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Astfel, Colegiul penal menționează că instanța de apel a adoptat o hotărâre legală și întemeiată, temeiul invocat de procuror prevăzut la pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea. Prevederile legale obligatorii au fost respectate la judecarea cauzei în apel și Colegiul s-a expus motivat asupra respingerii apelului procurorului și admiterii celui al apărării, cât și s-au indicat detaliat motivele adoptării soluției respective.

6.2. Cu referire la recursul declarat de către avocatul Frunză Adela în numele inculpatului, Colegiul constată că potrivit textului acestuia se invocă ca temeiuri de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 6) și 11) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și când există o cauză de înlăturare a răspunderii penale sau aplicarea pedepsei a fost înlăturată de o nouă lege sau anulată de un act de amnistie, a intervenit decesul inculpatului ori a intervenit împăcarea părților în cazul prevăzut de lege, însă din motivarea recursului Colegiul deduce încă un temei pentru recurs, și anume cel ce se încadrează în pct. 12) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, însă instanța de recurs consideră că, prevederile la care se referă autorul recursului nu sunt aplicabile din punctul de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar servi ca temeiuri de implicare a instanței în sensul casării deciziei instanței de apel.

Lecturând recursul declarat de către avocat, Colegiul remarcă că textul acestuia conține o motivare haotică, fără a fi formulate propuneri privind hotărârea solicitată, deși formularea acestora, potrivit art. 430 pct. 6) Cod de procedură penală, sunt obligatorii pentru recurent.

Referitor la temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală invocat de recurent, instanța de recurs reține că, în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță și conform materialelor din dosar, ajungând la concluzia corectă că sentința atacată în partea recunoașterii vinovăției și condamnării lui Ibrîșim Nicolai în baza art. 290 alin. (1) și 27, 145 alin. (2) lit. a) Cod penal, este legală și întemeiată, iar la adoptarea sentinței instanța de fond a dat o apreciere justă probelor administrate și corect a ajuns la concluzia respectivă, decizia instanței de apel fiind în corespunderea tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată, totodată oferind răspuns la toate argumentele invocate de apelanți, specificând motivele pe care și-a întemeiat soluția adoptată.

Un alt temei pentru recurs invocat de recurent, este cel prevăzut în pct. 11) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, în sensul că instanța de apel urma să aplice în privința inculpatului Legea nr. 210 din 29.07.2016 cu privire la amnistie pentru infracțiunea prevăzută de art. 290 alin. (1) Cod penal. Însă instanța de recurs consideră că criticele recurentului nu sunt întemeiate, deoarece instanța de apel corect a dispus a nu aplica actul amnistiei în privința lui Ibrîșim Nicolai, decizie care este fondată și întemeiată, din următoarele considerente.

Amnistia este actul de clemență al puterii legiuitoare, prin care aceasta, din considerente de ordin politic sau social, înlătură răspunderea penală și consecințele condamnării pentru infracțiunile săvârșite până la apariția sa.

La 29 iulie 2016 a fost adoptată Legea nr. 210 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova. Potrivit art. 2 din Legea nr. 210, *în cazul în care persoana, în privința căreia se judecă cauza penală, întrunește condițiile stabilite de art. 1 și nu cade sub incidența art. 10, este posibilă de a i se aplica actul amnistiei, dacă infracțiunea a fost comisă până la data de 29 iulie 2016, pentru care Codul penal nr. 985-XV din 18 aprilie 2002 sau Codul penal aprobat prin Legea R.S.S. Moldovenești din 24 martie 1961, prevede, în calitate de pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoarea, pe un termen de 7 ani.*

Din actele cauzei deferite judecării, se constată că Ibrîșim Nicolai a comis infracțiunea prevăzută de art. 290 alin. (1) Cod penal în anul 2016, iar săvârșirea acestei infracțiuni se pedepsește cu amendă sau muncă neremunerată în folosul comunității sau închisoare de până la 3 ani.

Totodată, se evidențiază că înainte de a aplica actul amnistiei, instanța urmează să determine, dacă inculpatul a manifestat căința activă față de fapta infracțională comisă. Alin. (2) al art. 1 din Legea menționată susține că căința activă a persoanei se determină, în conformitate cu criteriile stabilite de art. 57 Cod penal.

Din conținutul art. 57 Cod penal, trebuie de înțeles că liberarea de răspundere penală, în legătură cu căința activă, este posibilă numai în cazul în care sunt întrunite următoarele criterii: persoana s-a autodenunțat de bună voie, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, a compensat valoarea daunei materiale cauzate sau a reparat în alt mod prejudiciul pricinuit de infracțiune. Or, reieșind din textul legii precitat, se conchide că, pentru aplicarea amnistiei față de inculpat, este suficient să fie întrunite cel puțin unul dintre criteriile enumerate supra. Este importantă și remarca că căința activă manifestată prin contribuire activă la descoperirea infracțiunii include: judecarea cauzei penale în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ sau în baza art. 509 Cod de procedură penală, sau recunoașterea integrală a vinovăției.

Raportând la caz cele consemnate supra, Colegiul reiterează că inculpatul Ibrîșim Nicolai în cadrul examinării cauzei atât în instanța de fond cât și în instanța de apel,

vina în cele incriminate a recunoscut parțial, prin urmare nu a manifestat căință activă față de fapta infracțională comisă.

Din atare considerente, Colegiul penal lărgit conchide că, la caz, în privința lui Ibrîșim Nicolai nu poate fi aplicat actul amnistiei, instanța de apel statuând corect că nu sunt întrunite condițiile stipulate în art. 1 alin. (2) din Legea nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia.

Colegiul penal analizând argumentele și solicitările recurentului prin prisma pct. 12) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, sub aspectul reîncadrării acțiunilor inculpatului în baza art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, în coraport cu materialele cauzei și decizia recurată, ajunge la concluzia că acest temei urmează a fi respins, deoarece instanțele de fond în urma judecării cauzei și cercetării probelor, au adoptat o soluție motivată și corespunzătoare circumstanțelor de fapt și de drept, prin care acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 27, 145 alin. (2) lit. a) Cod penal, conform actului de învinuire.

Cu referire la invocarea avocatului privind lipsa în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin. (2) lit. a) Cod penal, acesta nefiind pregătit din timp pentru comiterea infracțiunii, Colegiul remarcă că inculpatul având asupra sa arma de vânătoare de model „ИЖ-54” de calibrul 12 modificată artizanal prin tăierea țevii, a tras două focuri în cet. Vasiliol glo Vitalie, efectuând o împușcătură în regiunea abdomenului pătimitului iar a doua - în regiunea capului, care este un organ vital al corpului, fapt ce mărturisește despre prezența intenției directe a inculpatului în săvârșirea infracțiunii de omor, iar absența urmării prejudiciabile - a morții la acel moment - atestă faptul că ne aflăm în prezența tentativei de omor, prin urmare inculpatul, a planificat și a conștientizat rezultatul final al acțiunilor sale, însă acestea nu și-au produs efectul, independent de voința inculpatului, deoarece victima a început să cheme ajutor, apropiindu-se automobilele care se deplasau pe drum.

De asemenea, argumentul recurentului precum că inculpatul avea frică de partea vătămată și a folosit arma fiind nevoit să se apere, inculpatul acționând în condiția legitimei apărări, Colegiul îl consideră declarativ și neîntemeiat, or partea vătămată, în momentul în care inculpatul a efectuat împușcăturile, nu avea nici o armă în mână.

Prin urmare, Colegiul penal relevă că în acțiunile inculpatului sunt prezente elementele infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin. (2) lit. a) Cod penal, fiind dovedită vina acestuia prin întreg cumulul de probe cercetate și invocate în **pct. 4.1.** din prezenta decizie.

Argumentul precum că în acțiunile inculpatului nu sunt prezente elementele infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin. (2) lit. a) Cod penal dar ale celei prevăzute de art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, au format obiect de discuție și în instanțele de fond, iar argumentele expuse în susținerea soluției respective, instanța de recurs le acceptă și pentru a evita repetări inutile le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența

CEDO, care în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Referitor la invocarea recurentului vis-a-vis de neaplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 79 Cod penal, Colegiul menționează că în spiritul normei penale respective, se înțelege că trebuie să existe ori în împrejurările în care s-a derulat fapta infracțională, ori în datele privind personalitatea infractorului, circumstanțe, împrejurări, particularități, situații sau stări de lucruri, care constituie excepție de la starea obișnuită a lor ori a personalității inculpatului. Ca excepționale, o instanță de judecată urmează să stabilească astfel de împrejurări care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei precum și date privind personalitatea inculpatului - grad de invaliditate (I, II), persoana cu dizabilități severe și accentuate, merite deosebite față de societate, alte circumstanțe de importanță majoră.

Așadar, solicitarea avocatului privind aplicarea în privința lui Ibrîșim Nicolai a prevederilor art. 79 Cod penal, Colegiul o consideră neîntemeiată, or din materialele cauzei nu rezultă existența cărorva circumstanțe excepționale în privința inculpatului care ar fi determinat instanța de apel să-i aplice acestuia o pedeapsă mai blândă decât cea prevăzută de lege.

Un alt motiv punctat în recursul declarat este faptul că inculpatului, în cadrul examinării cauzei în instanța de fond, nu i s-a explicat procedura de judecare a cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală. În acest sens, Colegiul menționează că potrivit art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, *temeiurile menționate la alin. (1) pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel.* Întrucât avocatul recurent a participat la examinarea cauzei în instanța de apel, însă nu a ridicat acest semn de întrebare, solicitând admiterea apelului declarat în numele inculpatului și dispunerea achitării acestuia de sub învinuirea înaintată, Colegiul penal, având punct de reper art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, nu se va expune asupra invocării respective.

Totodată, contrar celor invocate de recurent, Colegiul menționează că instanța de apel corect a aplicat în speță și prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, or norma respectivă este aplicabilă în cazul unui concurs de infracțiuni, situație prezentă la caz. Astfel, se constată că inculpatului nu i s-a stabilit o pedeapsă mai aspră prin prisma normei respective, dar i s-a numit pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumulul total al pedepselor aplicate.

Din considerentele enunțate, pornind de la corectitudinea și plenitudinea constatărilor realizate de către instanța de apel privind vinovăția inculpatului, încadrarea juridică a acțiunilor acestuia și individualizarea pedepsei stabilite ultimului, luând în considerare motivarea amplă a deciziei instanței de apel în partea chestiunilor care au fost invocate în recursurile ordinare, apreciind că temeiurile pentru recursuri, invocate de recurenți, nu și-au găsit confirmare și nu au fost identificate alte temeiuri care, examinate din oficiu, să impună necesitatea casării hotărârii judecătorești atacate, Colegiul penal conchide că recursurile ordinare înaintate în cauză urmează a fi declarate inadmisibile, deoarece sunt vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul adjunct - interimar al procurorului-șef al Procuraturii UTA Găgăuzia, Bolgar Natalia și avocatul Frunză Adela în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 27 februarie 2019, în cauza penală în privința lui *Ibrișim Nicolai*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 25 septembrie 2019.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun